

ת"פ 1574/10/17 - מדינת ישראל נגד ג ל

בית משפט השלום בטבריה

ת"פ 1574-10-17 מדינת ישראל נ' ל (אסיר)
תיק חיצוני: 432406/17

בפני כב' סגן נשיא, השופט ניר מישורי לב טוב
מאשימה מדינת ישראל
נגד
נאשמים ג ל (אסיר)

גזר דין

כתב האישום :

1. הנאשם הורשע לאחר שמיעת ראיות בביצוע עבירה של איומים לפי סעיף 192 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (להלן: "חוק העונשין").

במסגרת הכרעת הדין זוכה הנאשם ביום 23/1/18 מביצוע עבירת איומים שיוחסה לו בכתב האישום בכך שדחף ההליכון לעבר סבתו הקשישה ר א, שהינה קשישה כבת 90 (להלן: "הקשישה", "הסבתא" על פי ההקשר) ומתגורר עימה בביתה והשמעת איומים בשריפת בית המתלוננת והמתלוננת ק' (להלן: "המטפלת", "המתלוננת" על פי ההקשר) ששימשה כמטפלת מטעם חברת "---" בקשישה אך הורשע בביצוע עבירת איומים כנגד סבתו הקשישה בעת שאיים עליה כי ישרוף אותה ועוד שבוע תהיה לה הלוויה.

2. במסגרת הדיונים שהתקיימו בתיק זה בבית המשפט הוריתי ביום 17.10.17 על מינוי הסנגוריה הציבורית לייצוג הנאשם. בתאריך 24.10.17 נשמעה כפירת הנאשם מפי בא כוחו, הנאשם אישר כי הינו הנכד של הקשישה, אינו יודע כי המתלוננת, הגברת ק' הועסקה כמטפלת בקשישה, לא פנה לקשישה, לא אמר לה הדברים המיוחסים לו, לא תפס את ההליכון ולא דיבר כלל עם המתלוננת.

בתאריך 28.11.17 הודיע בא כוח הנאשם מטעם הסנגוריה הציבורית, עו"ד אבי מוסקוביץ כי הנאשם אינו מעוניין בייצוג הסנגוריה הציבורית וביקש לשחררו מייצוג הנאשם בתיק. לאחר שבית המשפט הסביר לנאשם החשיבות בייצוג משפטי על ידי הסנגוריה הציבורית עמד הנאשם על דעתו כי אינו מעוניין בייצוג הסנגוריה הציבורית. לאחר שבית המשפט הסביר לנאשם מספר פעמים כי מומלץ שהסנגוריה הציבורית תמשיך בייצוגו נאלץ בית המשפט להורות נוכח סירוב הנאשם על שחרור הסנגוריה הציבורית מייצוגו. הנאשם אף הודיע כי מבין שיוכל לבקש מינוי סנגור ציבורי בכל עת אך לא עשה כן עד תום הדיונים בעניינו. בסיום הדיון מסר הנאשם לבית

המשפט כי ייצגה אותו בעבר עו"ד הילה עבדל אלבז מטעם הסנגוריה הציבורית. בתגובה שהוגשה לתיק 44377-10-17 מיום 5.12.17 נמסר ע"י הסניגוריה הציבורית כי עו"ד הילה אלבז אינה מוכרת לסנגוריה הציבורית, אינה כלולה ברשימה של הסנגורים הציבוריים של מחוז צפון וייתכן כי מדובר בעורכת דין שייצגה הנאשם מטעם הסיוע המשפטי. עוד נמסר כי לנאשם מונה סנגור ציבורי ותיק ומנוסה אך הנאשם סירב להיפגש עמו וביקש שלא להיות מיוצג על ידי הסנגוריה הציבורית ולפיכך לא נראה שיש מקום לייצוג הנאשם מטעם הסנגוריה הציבורית. נוכח הודעה זו לא הוריתי על שינוי ההחלטה על שחרור הסנגוריה הציבורית מייצוג הנאשם בתיק זה. גם בפתח ישיבת שמיעת הראיות ביום 28.12.17 הודיע בית המשפט לנאשם שוב על זכותו למינוי הסנגוריה הציבורית לייצוגו.

3. טיעונים לעונש מטעם הצדדים:

טיעוני המאשימה :

- א. הנאשם הורשע לאחר שניהל הוכחות בעבירה חמורה של איומים כלפי קשישה שהינה סבתו, מדובר בעבירה חמורה, ובכך הוא פגע בערך חברתי שהינו זכותם של בני משפחתה לשמור על גופם, שלומם, נפשם, כבודם ותחושת הביטחון האישי שלהם.
- ב. העיקרון המנחה הוא עיקרון הלימה. עבירת האיומים הינה עבירה חמורה המחייבת ענישה מחמירה ומרסנת שיש בה מסר ברור ונהיר מבימ"ש לאו דווקא לנאשם זה אלא גם לנאשמים אחרים, עבירות האיומים עלולות להתדרדר במהירות לפגיעה בנפש.
- ג. ב"כ המאשימה הפנה לאסופת פסיקה בעבירות דומות: רע"פ 1293/08 קורניק ורע"פ ארי גולן 1867/12 ורע"פ 1826/11 סולומון בו בוטל מאסר בן 9 חודשים.
- ד. ב"כ המאשימה הגיש פלט הרשעות קודמות (ת/8) והעתק מאסר מותנה (ת/9).
- ה. מתחם הענישה ההולם למעשה העבירה שביצע הנאשם הינו בין 9 ל 18 חודשי מאסר . לא קיימים שיקולים אשר מצדיקים סטייה מהמתחם.
- ו. בנוגע לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה מדגישה המאשימה כי זו לא פעם ראשונה שהנאשם מרצה מאסר מאחורי סורג וברח, הוא לא נטל אחריות על מעשיו ואף לכל אורך ההליך המשפטי לא נטל אחריות על מעשיו. הנאשם עצור מיום האירוע 27.9.17.
- ז. עברו הפלילי הוא תדיר ורצוף , מבצע עבירות ועברו המכביד כולל עבירות איומים, סמים, רכוש, ועבירות התפרצויות ומשתרע על גבי 27 שנים.
- ח. לאור כל האמור לעיל עותרת המאשימה להשתת עונש מאסר שלא יפחת מ- 14 חודשים, מאסר על תנאי ופיצוי לסבתו של הנאשם.

טיעוני הנאשם לעונש :

הנאשם חושב שהעונש לו עתר התובע חמור מדי, העונש נתון לשיקול דעת בית המשפט אשר הרשיע אותו באיומים על הסבתא. הוא לא עובד כבר 10 שנים, עד עכשיו גר עם סבתו וקיבל קצבה מביטוח לאומי, יש לו נכות בשיעור 75 אחוז, קיבלתי בחודש 2500 ₪, היה לו חוב ושילם אותו, החוב היה לביטוח לאומי.

4. דין והכרעה:

גזירת הדין על פי תיקון 113 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: "חוק העונשין").

1. גזירת דין מורכבת משלושה שלבים עיקריים כלהלן:

א. קביעת מתחם העונש ההולם (סעיף 40ג לחוק העונשין).

ב. בחינה האם יש מקום לחרוג ממתחם העונש ההולם בין לקולא ובין לחומרא

(שיקום, הגנה על שלום הציבור).

ג. קביעת העונש המתאים בתוך מתחם העונש ההולם (סעיף 40ג(ב) לחוק

העונשין).

השלב הראשון - קביעת מתחם העונש ההולם

לצורך קביעת העונש ההולם, על בית המשפט להתחשב בשיקולים שלהלן:

א. הערך החברתי שנפגע מביצוע עבירה ובמידת הפגיעה בו.

ב. מדיניות הענישה הנהוגה.

ג. נסיבות הקשורות בביצוע עבירה ומידת אשמו של הנאשם.

א. הערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה ומידת הפגיעה בו

עבירות האיומים פוגעות בערכים של שמירה על כבוד האדם, שלמות גופו ותחושת הביטחון שלו וכן ביכולתו לנהל חיים מוגנים ושלווים. קל וחומר בשעה שעסקינן באיומים המושמעים כנגד בת משפחה קשישה וחסרת ישע וזאת נוכח הצורך בהגנה על בני משפחה קשישים הנתונים למרות בני משפחתם עקב מצבם הפיסי והקוגניטיבי המאוימים במסגרת התא המשפחתי האמור להוות יחידה מוגנת בה בני משפחה קשישים מצויים בביטחון אישי מירבי. במקרים רבים השמעת איומים במסגרת המשפחתית בהווה או בעבר נועדה להפר את השוויוניות בין בני המשפחה ובכך פוגעת בתחושת הביטחון הישי של המאויים, פוגעת בשלוות נפשו עד כדי פחד של ממש ממי שאמור להיות לו למשענת.

בתי המשפט עומדים לא אחת בגזירת דינם של נאשמים בגין עבירות אלימות כנגד קשישים על סלידת החברה מביצוע עבירות אלו כנגד חסרי ישע ור' לדוגמא הדברים שנאמרו בע"פ 7961/07 מ"י נ' שכטר, פורסם במאגרים המשפטיים (19/3/08) :

"הענישה במקרים מעין זה ראוי לה שתשקף הגנה על כבודם, גופם וקניינם של קשישים, תבטא את הצורך בהקניית ביטחון אישי גם למי שבערוב ימיהם אינם נהנים עוד מחוסן גופני מלא ולא תהפכם הפקר למעשי בריונות"

הפגיעה במקרה זה בערך המוגן בגין עבירת האיומים, הינה חמורה למדי באשר מדובר באיומים קשים ברצח המושמעים כנגד סבתו של הנאשם בת ה - 90 אשר נקבע בגינה בהכרעת הדין כי סובלת מקשיי שמיעה ובעיות קוגניטיביות ונתונה הלכה למעשה לחסדיו של הנאשם - נכדה.

ב. מידת האשם ומידת הנזק

בהתאם לסעיף 40א לחוק העונשין, מטרתו של סימן א1 "הבניית שיקול הדעת השיפוטי בענישה" לקבוע את העקרונות והשיקולים המנחים בענישה, המשקל שיש לתת להם והיחס ביניהם, כדי שבית המשפט יקבע את העונש המתאים לנאשם בנסיבות העבירה.

העיקרון המנחה בענישה הוגדר בסעיף 40ב לחוק העונשין:

"העיקרון המנחה בענישה הוא קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה, בנסיבותיו, ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו (בסימן זה - העיקרון המנחה)".

סימן א1 קובע בסעיף 40ט, כי בקביעת מתחם העונש ההולם למעשה העבירה, יתחשב בית המשפט בהתקיימותן של נסיבות הקשורות בביצוע העבירה, המפורטות להלן, ובמידה שבה התקיימו, ככל שסבר שהן משפיעות על חומרת מעשי העבירה ועל אשמו של הנאשם.

סעיף 40ט מונה לעניין הנסיבות הנזכרות לעיל, הנזק שהיה צפוי להיגרם מביצוע העבירה ונזק שנגרם מביצוע העבירה.

לעניין מידת הנזק קובע סעיף 40ג(א), כי בית המשפט יתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, כאמור בסעיף 40ט.

מידת האשם של הנאשם במקרה זה הינה מלאה. הנאשם לא שודל או קונטר על ידי סבתו או המתלוננת טרם ביצוע העבירה, לא טען כי לביצועה קדם סכסוך כלשהו ואף לא מסר הסבר מניח את הדעת לשיחת הטלפון שערך עם אחר עובר לאיום.

לצורך בחינת הנזק אשר נגרם על ידי הנאשם בהשמעת האיומים אפנה לעדות המתלוננת אשר העידה כי סבתו הקשישה של הנאשם התנהגה לאחר האירוע כמי שחוששת ומפחדת וניסתה לגרום למתלוננת לעזוב את הבית. האיומים שהשמיע הנאשם כלפי סבתו הקשישה ובפני המטפלת גרמו לפחד ממשי בליבה של המטפלת אשר נזעקה להתקשר למעסיקה ולהצטרף לשוטר שהגיע לבית הסבתא הקשישה מחשש לשלומה נוכח איומי הנאשם והדברים שאמר.

עם זאת התרשמתי מעדות הנאשם כי לא פעל בתחכום רב ומתוך תכנון מוקדם ולהיפך הוא הנכון. נראה כי הנאשם מתקשה לשלוט בדחפיו וכעסו ואף מתקשה לשים מחסום לפיו.

ג. מדיניות הענישה הראויה, בגין העבירות שבה הורשע הנאשם :

להלן מספר החלטות בנסיבות דומות או כאלו שיש בהם כדי ללמוד על רף הענישה למקרה שבפני בגין עבירות האיומים כנגד בן משפחה וכנגד קשיש/חסר ישע:

1. בתי המשפט הביעו בשורה ארוכה של החלטות שיפוטיות הצורך בהטלת עונשים מחמירים בעבירות אלימות כלפי בן משפחה. ר' דוג' בע"פ (חיפה) 44150-12-11 - מדינת ישראל נ' ע.ס., לא פורסם, (19/01/2012) :

"בנסיבות אלה חובה על בית המשפט להחמיר בענישה על מנת שהמסר שייצא מבית המשפט יהא הרתעתי לא רק ביחס למשיב אלא גם ביחס לזולת. הענישה במקרה מסוג זה חייבת להביא לידי ביטוי את הסלידה מעבירות של אלימות במשפחה ואת הצורך להגיב עליהן בחומרה הולמת."

2. בעפ"ג (חיפה) 25404-12-13 - דן נ' מדינת ישראל, לא פורסם (13/2/2014) קיבל בית המשפט המחוזי ערעור המערער באופן חלקי על חומרת העונש והטיל עליו 12 חודשי מאסר בגין ביצוע עבירות איומים והטרדה באמצעות מתקן בזק שביצע כנגד בת זוגו.

3. ברע"פ 1293/08 אלכסנדר קורניק נ' מדינת ישראל, לא פורסם (25/06/2008) הוטל על הנאשם בבית משפט השלום עונש מאסר בפועל לתקופה של 12 חודשים בגין איומים שהשמיע כנגד בת זוג. ערעור המערער על חומרת העונש לבית המשפט המחוזי נדחה וכך גם בקשתו לרשות ערעור לבית המשפט העליון. במסגרת החלטתו קבע בית המשפט העליון כי העונש שהוטל על המערער הינו הולם.

ד. על פי הוראות סעיף 40 ח', לחוק העונשין התשל"ז - 1977, בקביעת מתחם הענישה ההולם שומה על בית המשפט לבחון את יכולתו הכלכלית של הנאשם כחלק מהשיקולים לקביעת מתחם הענישה, ולמעשה, ניתן לומר כי באשר לעונש קנס, קיימת אינדיוידואליות בקביעת מתחם העונש הנובעת מכך שבקביעת מתחם זה, אין בוחנים רק את הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, אלא גם את יכולתו הכלכלית של הנאשם.

במקרה שבפני טען הנאשם למצב כלכלי קשה והגם שלא הוצגו אסמכתאות לכך באשר הנאשם עצור ואינו מיוצג הרי שנטען בפני כי מקבל קיצבת נכות בסכום נמוך, סובל מנכות בשיעור 75% ואינו עובד מזה כעשר שנים.

ה. נוכח האמור לעיל, אני קובע כי מתחם העונש ההולם בגין ביצוע עבירות האיומים הינו החל ממאסר מותנה וכלה ב- 12 חודשי מאסר בפועל וכן עונשים נלווים של מאסר מותנה, קנס או פיצוי לסבתו הקשישה, והתחייבות להימנע מביצוע עבירה דומה.

ו. סטייה ממתחם העונש ההולם :

1. הנאשם לא ביקש לקבל תסקיר שירות המבחן לעניין העונש, לא נטל אחריות לביצוע העבירה בגינה הורשע ומכאן כי לא מונחת בפני בית המשפט המלצה שיקומית או טיפולית בעניינו של הנאשם. לאור כך לא הוכח בפני כי הנאשם השתקם או כי יש סיכוי של ממש שישתקם, ומכאן שלא מצאתי מקום לחרוג ממתחם העונש ההולם לקולא ולקבוע את עונשו של הנאשם לפי שיקולי שיקומו.
2. יחד עם זאת סבורני כי גם אין מקום במקרה זה לסטות ממתחם העונש ההולם לחומרא לאור זיכוי החלקי של הנאשם והעובדה כי לא נטען כי פעל באלימות פיסית כנגד סבתו הקשישה.

ח. קביעת העונש הראוי :

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה:

בהתאם לסעיף 40 יא' לחוק העונשין, בגזירת העונש המתאים לנאשם, בגדר מתחם העונש ההולם, יש להתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה. לצורך גזירת דינו של הנאשם שבפני נתתי את הדעת לנסיבות הבאות:

1. **פגיעת העונש בנאשם** - הנאשם בפני בן 47, ריצה בעבר מספר עונשי מאסר בפועל כשהאחרון בהם בשנת 2015 ושווה כיום במעצר עד תום ההליכים בגין התיק הנוכחי מזה כ- 4 חודשים. הגם שבכל עונש מאסר גלומה פגיעה בנאשם הרי שהפגיעה הנגרמת כתוצאה מהטלת עונש מאסר על אדם אשר ריצה עונשי מאסר בעברו אינה חמורה וקשה כפגיעה הנגרמת לאדם שזהו לו מאסר בפועל הראשון.
2. הנאשם לא נטל אחריות על מעשיו ולא הוכיח בפני בית המשפט חזרה למוטב או מאמץ לחזור למוטב. לעניין זה אציין לקולא את העובדה כי הנאשם זוכה, מביצוע עבירות איומים בהתנהגות ובדיבור כנגד סבתו הקשישה והמתלוננת אשר העידה במשפט ומכיוון שכך לא ניתן לזקוף לחובתו באופן מלא את שמיעת הראיות בתיק זה והשחתת זמן שיפוטי יקר שאלמלא שמיעתן של הראיות בתיק לא יכול היה הנאשם לבסס טיעוניו לצורך זיכוי החלקי.
3. לחובת הנאשם עבר פלילי עשיר מכביד בעבירות חמורות מתחום האלימות לרבות עבירות איומים (מס' עבירות), עבירות סחר בסמים ועבירות רכוש רבות.
- הנאשם עבר עבירת האיומים בגינה הורשע בדין בתיק זה שעה שתלוי ועומד כנגדו מאסר מותנה בן 5 חודשים שלא יעבור עבירות איומים או אלימות כנגד בן משפחה אך גם בעונש המאסר בפועל והמאסר המותנה לא היה כדי להרתיעו מלשוב לסורו. במקרה זה (ת.פ 31953-09-14) נדון הנאשם לאחר שמיעת ראיות בגין איומים חמורים שהשמיע כנגד אחותו ואמו.

4. **הרתעה אישית**

לאור התנהגותו והפגנת אלימות מילולית של הנאשם במהלך ביצוע העבירה בגינה הורשע בתיק זה, הרשעותיו הקודמות והמאסר המותנה בר ההפעלה התלוי ועומד כנגדו, היעדר נטילת אחריות מצידו של הנאשם בגין מעשיו וחוסר הבנתו במהלך הדיונים שהתקיימו בבית המשפט בהליך זה את החומרה והפסול במעשיו סבורני כי על העונש שיוטל על הנאשם להרתיע הנאשם מלחזור לסורו ולעבור שוב העבירה בגינה הורשע וזאת תוך ענישה במסגרת מתחם העונש ההולם.

5. הרתעת הרבים :

על העונש במקרה זה לבטא סלידתו של בית המשפט מהטלת אימה כנגד בן משפחה קשיש מצד בני משפחה צעירים, אם בנים ואם נכדים, אשר סבורים כי כך ישלטו בבן המשפחה הקשיש ויגרמו לו לפעול על פי רצונם, שעה שהאחרון נתון למרותם הבלעדית וחושש מפני קריאה לעזרה חיצונית.

לאור האמור לעיל מצאתי כי העונש הראוי במקרה זה ממוקם ברף הבינוני עד הגבוה של מתחם העונש ההולם. עם זאת לא מצאתי מקום להטלת פיצוי במקרה זה שעה שתשלום הפיצוי עלול ליפול על כתפי סבתו של הנאשם או בני משפחתו לאור מצבו הרפואי והכלכלי.

בית המשפט העליון התייחס אך לאחרונה לשאלת אופן הפעלתו של מאסר מותנה בע"פ 2336/16 מ"י נ' מזראיב, פורסם במאגרים המשפטיים (14/12/17) :

"32. עם זאת, בנקודה אחת, וחרף הכלל האמור בדבר אי מיצוי הדין במסגרת ערכאת הערעור, נראה כי יש לקבל את טענת המשיבה בערעורה שכנגד, והיא כי יש להורות על ריצוי המאסרים המותנים שהוטלו על המערער במסגרת הרשעתו בפרשת 2012, באופן מצטבר זה עם זה ובמצטבר עם הטלת עונש המאסר במקרה זה, ולא באופן חופף. זאת, נוכח הוראת סעיף 58 לחוק העונשין, על פיה ככלל, תקופת מאסר על תנאי תרוצה באופן מצטבר על פני התקופה שנקבעה לעונש מאסר בפועל, כאשר בית המשפט רשאי לסטות מכלל זה אך מטעמים שיירשמו. כך גם, ככל שגדלה מידת הזיקה בין העבירה הנוכחית לבין העבירה שבגינה הוטל עונש המאסר המותנה, כך תיטה הכף לטובת החלת ברירת המחדל של צבירת עונשים על פני החלתם בחופף (ראו גם: ע"פ 5974/13 מוחמד עודה נ' מדינת ישראל, [פורסם בבנו] פסקאות 12-14 (16.1.2014); ע"פ 8265/13 מליכאל נ' מדינת ישראל, [פורסם בבנו] פסקה נ"ח (10.3.2016)). בענייננו, לא נמצאו טעמים המצדיקים השתת העונשים באופן חופף, כחריג לכלל של הצטברות עונשים. אדרבה, נוכח עברו הפלילי של המערער והעובדה שלא בחל מלשוב לסורו בחלוף זמן מועט ביותר, חרף המאסרים המותנים אשר הוטלו עליו בגין ביצוע מעשים דומים בעבר אשר כשלו מלהרתיעו, נוטה הכף בבירור לכיוון ברירת המחדל של צבירת עונשים על פני החלתם באופן חופף (ראו למשל: ע"פ 1880/14 עמאש נ' מדינת ישראל, [פורסם בבנו] פסקה 8 (19.11.2014)). זאת גם נוכח העובדה שעונש המאסר על תנאי שנגזר על המערער לא מילא, וזאת בלשון המעטה, את תכליתו ההרתעתית (ע"פ 4716/12 מדינת ישראל נ' דטסה, [פורסם בבנו] פסקאות 21-22 (6.6.2013))."

במקרה שבפני קיימת זיקה מובהקת בין העבירות שעבר הנאשם מסוג איומים כנגד בני משפחה בת.פ 31953-09-14 במסגרתו הוטל המאסר המותנה ובין המקרה שבפני בו איים הנאשם על סבתו הקשישה בת ה - 90 ברצח ובהינתן

עברו הפלילי של הנאשם, העובדה כי לא נרתע מהטלת המאסר המותנה הרי שאין מקום במקרה זה להורות על הפעלתו של המאסר המותנה בחופף.

לאחר ששמעתי את טיעוני ב"כ המאשימה ואת טיעוני הנאשם ובהתחשב בנסיבות, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר בפועל לתקופה של 8 חודשים.

אני מורה על הפעלת מאסר מותנה בן 5 חודשים שהוטל על הנאשם בת.פ 31953-09-14 (שלום טבריה) מיום 9/2/15 וזאת במצטבר למאסר שהוטל על הנאשם בתיק זה.

סה"כ מאסר שירצה הנאשם 13 חודשים. מתקופת המאסר תנוכה תקופת מעצרו מיום 27/9/17 ועד היום.

ב. מאסר על תנאי לתקופה של 6 חודשים והתנאי הוא כי במשך 3 שנים לא יעבור עבירה של אלימות פיסית או מילולית כנגד בן משפחה ויורשע בגינה בתקופת התנאי או לאחריה.

ג. הנאשם יחתום על התחייבות להימנע מלעבור עבירה לפי הסעיפים בהם הורשע משך 3 שנים החל מהיום. ההתחייבות תהא על סך 3000 ש"ח או 30 ימי מאסר תמורתו; אם לא יחתום תוך 7 ימים מהיום ייאסר למשך 30 ימים וזאת במצטבר לכל עונש מאסר שהוטל על הנאשם.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום לבית המשפט המחוזי בנצרת.

ניתן היום, 29/01/2018